

ankestyrelsen, og et sådant forslag vil heller ikke være indeholdt i det forslag til social bistandslov, der snart vil blive fremsat for folketinget.

Spørgsmålet om koordinering i anke- og og styrelsesmæssig henseende mellem på den ene side de ordninger, der skal gælde for de to kommuner, og på den anden side de ordninger, der skal gælde for det øvrige land, vil blive drøftet med de to hovedstadskommuner i forbindelse med socialministeriets overvejelser om revaliderings- og pensionsnævn for de to hovedstadskommuner. Disse overvejelser må være afsluttet så betids, at der i forbindelse med invalideforsikringsrettens og dispensationsudvalgets decentralisering, der forudsættes at kunne træde i kraft samtidig med bistandsloven, skabes lovhjemmel for etableringen af revaliderings- og pensionsnævn for hovedstadskommunerne.

Socialministeriet finder, at udgangspunktet for disse overvejelser bør være udtalelsen i socialreformkommissionens 1. betænkning (side 97) om, at kommissionens hovedsynspunkter vedrørende de styrende organer på lokal- og amtsplan for det øvrige land vil kunne være vejledende i hovedstaden. Det bemærkes i denne forbindelse, at socialreformkommissionen i sin 2. betænkning (side 148) har givet udtryk for, at en i Københavns kommune udarbejdet redegørelse med forslag til gennemførelse af socialreformens nye struktur skønnes velegnet til at indgå i en mere endelig løsning af kommunens særlige problemer.

Spørgsmål 13:

Endvidere spørges, hvor langt de to hovedstadskommuner er kommet i deres overvejelser vedrørende spørgsmålet om anke- og styrelsesproblematikken.

Svar:

Spørgsmålet har været forelagt for de to kommuner, der har oplyst, at man fortsat på embedsmandsplan overvejer den fremtidige anke- og styrelsesform.

De to kommuner har i øvrigt oplyst:

1. Ankeproblemer:

Begge hovedstadskommuner er enige om, at én ankeinstans også i det fremtidige sy-

stem vil være tilstrækkeligt. Det understreges, at den nuværende ordning med socialministeriet som eneste ankeinstans har fungeret tilfredsstillende.

Københavns kommune vil dog ikke udtale sig imod, at et for Københavns kommune oprettet revaliderings- og pensionsnævn får tillagt ankebeføjelser i samme udstrækning, som dette måtte blive besluttet for de af amterne oprettede revaliderings- og pensionsnævn.

2. Styrelsesproblemer i øvrigt (revaliderings- og pensionsnævn):

a. *Københavns kommune* er indstillet på, at der for kommunen oprettes et organ svarende til de i den sociale styrelseslov omhandlede revaliderings- og pensionsnævn og det nævnes, at det nuværende kommunale dispensationsudvalg vedrørende førtidig folke- og enkepension eventuelt kan samordnes med et sådant nævn.

Sekretariatsarbejdet for revaliderings- og pensionsnævnet kan varetages af socialdirektoratet i samarbejde med lokalkontorerne.

b. *Frederiksberg kommune* finder ligeledes, at der kan oprettes et revaliderings- og pensionsnævn for Frederiksberg kommune med socialdirektoratet som nævnssekretariat, men er indforstået med, at et fælles nævn for København og Frederiksberg eventuelt vil kunne komme på tale. I den forbindelse understreges det, at nævnet i så fald bør have repræsentation fra Frederiksberg.

Såfremt der etableres et fælles nævn for Københavns og Frederiksberg kommuner, bør hver kommune have sit nævnssekretariat, men således at der kan finde et teknisk samarbejde sted om mødeindkaldelse m. v.

3. Bemærkninger i øvrigt:

De to kommuner påpeger, at der vil opstå lokalemæssige vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af socialreformen, og København peger særligt på det nødvendige i at søge reformen gennemført med udgangspunkt i den nuværende forvaltningsmæssige opbygning.

Socialministeriet skal i øvrigt henvise til besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 12 og 15.